

РЕШЕНИЕ

№ 524

гр. София, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО III ВЪЗЗИВЕН БРАЧЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Любомир Луканов

Членове: Клаудия Р. Митова
Димитринка Костадинова-
Младенова

при участието на секретаря Ирина Ст. Василева
като разгледа докладваното от Димитринка Костадинова-Младенова
Въззивно гражданско дело № 20211100514909 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Част втора, Дял втори, Глава двадесета от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. с чл. 17, ал. 5 от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН).

С Решение № 20198452 от 14.10.2021г., постановено по гр. д. № 49420/2020г. по описа на СРС, 83 състав, е оставена без уважение молбата на Е.В.И., за издаване на заповед за съдебна защита срещу В. Й. Б.. С посоченото решение съдът е отказал да издаде заповед за съдебна защита, с която по отношение на ответника да бъдат взети мерките по чл. 5, ал. 1 от ЗЗДН като неоснователна, осъдил е на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН молителят Е.В.И. да заплати по сметка на СРС държавна такса за производството в размер на 25 лв.

В законоустановения срок е постъпила въззивна жалба от молителя Е.В.И., действаща чрез процесуалния си представител адв. Т.Р. от САК, с която се обжалва изцяло посоченото съдебно решение. В жалбата са изложени твърдения за неправилност, необоснованост и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че неправилно съдът е приел, че не е доказан твърденият от молителя акт на домашно насилие. Твърди, че представените по делото медицински документи, в това число и за преглед от болница „Пирогов“, изготвени в периода от 11.10.2020г. до 13.11.2020г. доказват несъмнено извършения акт на домашно насилие от 11.10.2020г. Сочи, че по делото е представено и удостоверение за инвалидизиране на молителката, от което и ведно, че същата е трудно подвижна и, поради което е невъзможно в един ден да се снабди с всички документи, за да удостовери извършения по отношение на нея от ответника акт на домашно насилие. Излагат се доводи, че независимо, че декларация по чл. 9 от ЗЗДН е непълна и неправилно попълнена, то по делото са събрани достатъчно други доказателства и гласни и чрез разпит на свидетел и писмени - множество медицински удостоверения и документи от извършени прегледи на ищцата. Излагат се допълнителни доводи в подкрепа на жалбата. Моли да се отмени обжалваното решение и да се постанови друго, с което се уважи молбата за защита

по 3ЗДН. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение за двете инстанции.

В срока по чл. 17, ал. 4 от 3ЗДН въззиваемата страна В. Й. Б., представлявана от процесуалния си представител адв. Г.С. от САК е подал отговор на въззивната жалба. В него се изразяват доводи за неоснователност на същата и се моли обжалваното решение да бъде потвърдено изцяло като правилно. Претендира разноски за въззивна инстанция.

В открито съдебно заседание въззиваемият В. Й. Б., чрез процесуалния си представител адв. Г.С. от САК, оспорва въззивната жалба като неоснователна. Не сочи нови доказателства пред въззивната инстанция. Пледира за оставяне в сила на решението на районния съд.

Софийски градски съд, като обсъди събраните по делото доказателства, становищата и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Воззивната жалба е подадена в срока по чл. 17, ал. 1 от 3ЗДН от ищеца в първоинстанционното производство, имащ правен интерес от обжалването, и е насочена срещу подлежащ на въззивно обжалване по силата на чл. 258 от ГПК, във вр. с чл. 17 от 3ЗДН, валиден и допустим съдебен акт. По изложените съображения съдът приема, че въззивната жалба е допустима и редовна, поради което следва да се разгледа по същество.

Съгласно нормата на чл. 269 от ГПК, приложима в настоящото производство по препращащата разпоредба на § 1 от Заключителните разпоредби на 3ЗДН, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното първоинстанционно решение е валидно, тъй като не е постановено в нарушение на правни норми, които регламентират условията за валидност на решенията – постановено е от съд с правораздавателна власт по спора, в законен състав, в необходимата форма и с определеното съдържание. Решението е и допустимо, тъй като са били налице положителните предпоставки и са липсвали отрицателните за предявяване на молбата за защита, а съдът се е произнесъл именно по молбата с която е бил сезиран, поради което няма произнасяне в повече от поисканото.

Делото пред първата съдебна инстанция е образувано по молба за защита от домашно насилие от Е.В.И., действаща чрез процесуалния си представител адв. Т.Р. от САК. Молителят твърди, че с ответника В. Й. Б. са във фактическо съжителство от около година, по време на която той системно употребявал алкохол, от който ставал агресивен. Заедно с тях живеела и нейната майка, която била инвалид и на практика напълно неподвижна. Молителката се грижела за нея сама, въпреки че тя също със заболяване, което е довело до 75 % инвалидност. Освен това имала вторично придобита луксация на ляв крак, куцала при придвижване, защото левия крак е по-къс и това предизвиквало проблеми при придвижването ѝ.

На 11.10.2020г. към 23.30ч. след като ответникът се прибрал видимо пиян започнал да отправя закани за убийство към молителката и нейната майка. След това без причина ответникът нанесъл удар с юмрук в лицето на молителката, след това я ударил в корема, при което тя паднала по гръб на леглото и за кратко загубила съзнание. Когато се свестила установила, че е заключена сама. Започнала да вика и да удря по вратата, което принудило съседите им да извикат полиция.

След като представители на полицията пристигнали на място задържали ответника, а от нея свалили обяснения за случилото се. На следващия ден молителката отишла в МНБАЛ „Пирогов“, където ѝ бил извършен преглед от неврохирург и коремен хирург, направили ѝ и ренгенография на черепа. При прегледан е констатирано, че има контузия на носа с повсеместен оток на меките тъкани на същия с подлежащо неразмествено счупване на носните кости и разкъсно-контузна рана по страничната повърхност на десния носен канал.

Порази изложеното моли издаване на заповед за защита от домашно насилие по

отношение на ответника В. Й. Б., по силата на която същият да бъде задължен да се въздържа от домашно насилие, да бъде наложена забрана да я доближава на разстояние по-малко от 100 м. до жилището, което обитава, до местоработата ѝ и до местата за социални контакти.

Ответникът В. Й. Б. не е депозирал отговор на исковата молба. С писмо е уведомил съда, че е настанен за принудително лечение от алкохолна зависимост в лечебно заведение в гр. Суходол. Назначеният му процесуален представител в съдебна зала е оспорил молбата. Изложил е доводи, че от представените по делото доказателства не е установено безспорно авторството на твърдените от молителката актове на домашно насилие. Твърди, още, че след посочената в молбата дата ответникът по никакъв начин не е притеснявал молителката и не я е безпокоил. Поради което молбата за издаване на заповед за защита освен неоснователна е и безсмислена, защото страните са прекъснали контактите помежду си.

Решение № 20198452 от 14.10.2021г., постановено по гр. д. № 49420/2020г. по описа на СРС, 83 състав, е оставена без уважение молбата на Е.В.И., за издаване на заповед за съдебна защита срещу В. Й. Б. е отказал да издаде заповед за защита, с която по отношение на ответника да бъдат взети мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, като неоснователна.

Въззивният съд, като прецени приетите относими доказателства по делото и обсъди доводите на страните по реда на въззивното производство, прие за установено следното:

Наведените доводи за неправилност на обжалваното решение са основателни.

Между страните липсва спор, че същите са живели при условията на фактическо съжителство към 11.10.2020г. Въззивният съд приема, на 11.10.2020г. около 23.30ч. ответникът В. Й. Б. е осъществил акт на физическо насилие над молителя Е.В.И., подробно описан в подадената от нея молба от 13.10.2020г. Актът се е изразил в побой, при който е получила контузия на носа с повсеместен оток и кръвонасядане на меките тъкани на същия с подлежащо неразмествено счупване на носните кости и разкъсно-контузна рана по страничната повърхност на десния носен канал, състояние след кръвоизлив от носните ходове, както и травматични увреждания в коремната област.

Така описаният акт на домашно насилие е установен от събраните по делото гласни и писмени доказателства. По делото е представено съдебно-медицинско удостоверение № 432.10/2020г., издадено на 13.10.2020г. от съдебно-медицински кабинет при Медицински университет гр. София. Същото е съставено след преглед на молителката както и въз основа на Лист за преглед на пациент в СО № 109424/12.10.2020г. с поставена основна диагноза на МКБ-Счупване на костите на носа, неразмествено счупване на носните кости, разкъсно-контузна рана на носа. По делото е представен описания лист за преглед. Представено е Медицинско направление, издадено УМБАЛСМ „Пирогов“ на 12.20.2020г., от което е видно, че молителката е бола с контузия в областта на главата. Към него са приложени рентгенови снимки, от които се установява счупване в областта на носа. Посочените медицински документи съдържат всички индивидуализиращи белези на процесния акт на домашно насилие, и чиято доказателствена стойност не е оборена от събраните по делото гласни доказателства.

Опора за описаните документи относно здравния статус на молителката след извършения по отношение на нея акт на домашно насилие от ответника Б. се съдържа в събраните по делото гласни доказателства. От показанията на разпитания от първоинстанционния съд свидетел Д.Л.Г. (наемодател на страните) се установява, че същият е извикан на 11.10.2020г. около полунощ от вуйна си, която живеела на четвъртия етаж, под апартамента, който обитавали страните. Тя го извикала, защото от неговия апартамент се чували викове, трясъци и се обадила в полицията за помощ. В апартамента живеела и болната майка на ищцата. Когато свидетелят заедно с полицаите се качили до апартамента отворил ответникът В.. Полицаите поискали да видят ищцата Е., при което тя излязла от една стая, като цялото ѝ лице било в кръв. Разказала на полицаите, че била пребита от В..

Същият бил задържан и отведен от полицаите. За пълнота следва да се посочи и, че свидетелят не е присъствала по време на горепосочения инцидент, но е бил непосредствен свидетел на състоянието на молителката след нанесения ѝ от страна на ответника побой, поради което съдът следва да приложи разпоредбата на чл. 13, ал. 3 от ЗЗДН. В резултат на извършеното физическо насилие на въззивницата е причинено „счупване на костите на носа, наразместено счупване на носните кости, разкъсно-контузна рана на нос“, които са констатирани от д-р А.А., извършил преглед на пострадалата в съдебно-медицински кабинет при Медицински университет гр. София на 13.10.2020г. , както и от д-р С.М. Спешен кабинет по неврохирургия, видно от представения лист за преглед на пациент от 12.10.2020г. , 12.57 ч. на УМБАЛСМ Н.И.Пирогов” ЕАД. Представените от ищцата медицински документи проследяват причинната връзка на извършения акт на домашно насилие от страна на ответника на 11.10.2020г. около 23.30ч. с представените по делото медицински документи от 12.10.2020г. и приложеното съдебно-медицинско удостоверение от 13.10.2020г. От събраните по делото доказателства се установява както авторството на извършените актове на домашно насилие (съгласно показанията на свидетеля Г., който е видял лично окървавената молителка веднага след побоя в жилището са били само страните и неподвижната майка на ищцата), така и причинната връзка с влошеното здравословно състояние на молителката, констатирана при прегледа в съдебна медицина, извършен на 13.10.2020г.

С оглед на гореизложеното, обжалваното решение, като неправилно, следва да се отмени. Спрямо въззиваемия, като извършител на физическо и психическо насилие, съдът прилага мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3, предл. 1, 2 и 3 от ЗЗДН, чрез които ще се даде защита на пострадалото лице. Съдът не е обвързан от искането и следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (чл. 16, ал. 1 от ЗЗДН).

За гарантиране в достатъчна степен интересите на пострадалата, че няма да бъде обект на бъдещо насилие от страна на въззиваемия, и предвид естеството на извършеното насилие, съдът счита, че мярката за защита по чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1, 2 и 3 от ЗЗДН трябва да бъде наложена за срок от шест месеца, считано от издаването на заповедта за защита, а неизпълнението на последната ще доведе до прилагането на предвидените в чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН последици.

Съгласно чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200 до 1000 лева. При определянето на размера на глобата съдът взема предвид тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Като съобрази естеството на извършените актове на насилие (причинена телесна повреда, придружена с отправени обиди и заплахи) и неминуемия страх, в който въззивницата е изпаднала от тях, съдът налага на въззиваемия глоба в размер на 200.00 лв.

Относно разноските по производството

Като съобрази изхода на делото, съдът осъжда въззиваемия да заплати по сметка на СГС държавна такса в размер на 25.00 лева за молбата за защита от домашно насилие, както и държавна такса в размер на 12.50 лева за въззивната жалба.

С оглед изхода на делото, въззиваемият няма право на разноски, нито за първоинстанционното, нито за въззивното производство, но същият се осъжда да заплати на въззивницата сумата от 600.00 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението по гр.д.№ 15349/2020 г. на Софийския районен съд, 86-ти състав, **и вместо него ПОСТАНОВИ:**

ИЗДАВА ЗАПОВЕД на основание чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН, срещу В. Й. Б., ЕГН

*****, с адрес в гр. София, ж.к. *****, като:

ЗАДЪЛЖАВА В. Й. Б., ЕГН *****, на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на Е.В.И., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. *****

ЗАБРАНЯВА на В. Й. Б., ЕГН *****, на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. 1, 2 и 3 от ЗЗДН, да приближава Е.В.И., ЕГН *****, на разстояние по-малко от 100 (сто) метра, за срок от шест месеца, считано от 16.03.2023 г.

ПРЕДУПРЕЖДАВА В. Й. Б., ЕГН *****, че при неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА В. Й. Б., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. *****, на основание чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН, глоба в размер на 200.00 (двеста) лева, платима в полза на държавния бюджет.

ОСЪЖДА В. Й. Б., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. *****, да заплати по сметка на Софийския градски съд държавни такси в размер на 37.50 (тридесет и седем лева и петдесет стотинки) лева, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН.

ОСЪЖДА В. Й. Б., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. *****, да заплати на Е.В.И., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж.к. *****, сумата от 600 (шестстотин) лева – разноски за двете съдебни инстанции, на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните и да се изпрати на районното управление на МВР по адресите на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____